

stærke, støtte den, der har de fleste muskler, nemlig Kommunistkina?

Jeg vil også minde om, at udenrigsministeren, før han blev udenrigsminister, har haft et ganske andet syn på de her ting.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Udenrigsministeren har det samme synspunkt, som han havde, før han blev udenrigsminister, nemlig at det ikke tilkommer os at skabe en konflikt hen over Taiwanstrædet, som vi i øvrigt ikke derefter bidrager til rent praktisk. At risikere, at der kommer brand hen over strædet, er faktisk meget uklogt. Jeg synes faktisk ikke, det tilkommer os at prøve at sætte gang i den proces, som kan være en negativ spiral, der fører til væbnede konflikter. Hr. Jesper Langballe vil jo ikke være på Taiwan i den situation og kan i hvert fald ikke foretage sig noget i den situation, så det er en meget billig omgang.

Det, vi gør, er at sørge for, at forholdet til Taiwan bliver udbygget. Det gør vi kulturelt, og det gør vi økonomisk. EU har også oprettet et økonomisk kontor på Taiwan. Det er vejen frem, det er måden at gøre det på. Danmark laver desuden en dobbeltbeskatningsaftale, hvilket også er en udbygning.

Men dette at risikere noget på andres vegne, mener jeg faktisk er uansvarligt, og det har jeg altid ment. Derfor er jeg også hele tiden gået ind for etkinapolitikken. Den er basis for, at disse to enheder kan drøfte sig frem til en fornuftig måde at leve på.

Kl. 10.30

Den effektive sygdomsbekæmpelse er jo præcis det, vi understreger der skal være tale om, og som EU også har understreget på alle EU-medlemmers vegne i sin tale her i Genève – var det den 17. maj? – hvor man understregede, at der skal være et styrket og fordybet samarbejde mellem WHO og Taiwan for at sikre sundhedstilstanden på Taiwan.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen hvis man altid holder med den stærke part, fordi man skal undgå spændinger, hvad skal man så overhovedet deltage i internationalt samarbejde for?

Det er muligt – men det kan vi så diskutere en anden gang – at det kunne udløse spændinger, hvis hele det danske Folketing nu med brask og bram gik ind for en anerkendelse af Taiwans su-

verænit og et medlemskab af FN. Men i denne her sag er der fornuftigvis kun én ting at sige, nemlig at sige til Fastlandskina: Nu driver I chikanen ud over alle grænser, når et fuldstændig diplomatisk, storpolitisk uskyldigt forslag om, at Taiwan skulle kunne deltage i international sygdomsbekæmpelse, bliver holdt ude af rent chikanemæssige grunde fra Fastlandskinas side. Da burde resten af verden sige: Nej, sådan spiller klaveret ikke.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det bliver jo ikke bedre af, at man gentager en fejl. Taiwan holdes jo ikke ude af arbejdet. Det viste SARS-bekæmpelsesarbejdet jo også; det viste, at der er et samarbejde om sygdomsbekæmpelse. Det er jo i almindelig interesse. Det er i Taiwans interesse. Det er i kinesernes interesse. Det er i vores alle sammens interesse, at epidemier ikke får lov at udvikle sig. Så selvfølgelig er der det samarbejde. Og det skal der også være, og det har vi jo så også appelleret til bliver fordybet og forstærket.

Så spørger hr. Jesper Langballe, hvorfor man skal deltage i internationalt samarbejde, hvis man vil undgå spændinger. Ja, nu kunne det jo altså være en god idé at deltage i internationalt samarbejde for at undgå spændinger, for det at søge spændinger og skabe spændinger kan jo snart sagt enhver ... nå, jeg skal ikke sige hvem.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Udenrigsministeren siger, at Taiwan netop ikke holdes uden for samarbejdet, men det er i hvert fald ikke opfattelsen på Taiwan. Taiwan er ikke observatør endside medlem af FN's Verdenssundhedsorganisation, og i forbindelse med SARS-epidemien undlod man at inkludere Taiwan i organisationens officielle overvågnings- og responsnetværk, og man afstod også fra at sende eksperter til Taiwan på samme måde, som det skete i andre lande, hvor man bekæmpede epidemien SARS. Det er den holdning, der er på Taiwan til de her ting, og jeg har ikke nogen grund til at tro, at oplysningerne ikke skulle være rigtige.

Det er jo klart, at hvis ikke man er observatør, hvis ikke man er medlem, så er man heller ikke i stand til et hundrede procent at følge det arbejde, som laves i WHO. Og hvorfor dog stille sig på bagbenene over, at de skal have lov til at del-